

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 541 din 24.06.2020

Dosar nr.: 691/2019

Petiția nr.: 5888/08.10.2019

Petent:

Reclamat: Banca Transilvania

Obiect: obligarea petentului de a încheia două polițe de asigurare pentru imobilul garantat

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Banca Transilvania cu sediul în Cluj Napoca, str. George Barițiu, nr.8, jud. Cluj

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Sesizarea vizează obligația stabilită de bancă cu privire la încheierea polițelor de asigurare a imobilului garantat. Astfel, petentul susține că, pe lângă asigurarea obligatorie, în valoare de 24 Euro/an, banca îl obligă să facă și o asigurare facultativă.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate la sediul C.N.C.D. pentru audieri în data de 15.11.2019.

6. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

7. De asemenea, prin adresele de citare s-a invocat, din oficiu, excepția de necompetență a CNCD, raportat la obiectul petiției.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

8. Petentul arată că a solicitat un credit bancar Bancii Volksbank România, în valoare de 34.400 de euro cu garanție imobiliară, iar creditul a fost transferat la Banca Transilvania. În acest context, petentul susține banca i-a impus achiziționarea a două asigurări, una obligatorie și una facultativă. Petentul arată că a solicitat băncii informații cu privire la comisioanele reținute, însă nu i-a răspuns.

De asemenea, petentul susține că reclamatul a trecut, din rea voință, data eronată a anului de construcție a clădirii, respectiv 1991 în loc de 1976. Astfel, consideră că prin trecerea în acte a altui an de construcție se comite un fals în acte publice și uz de fals.

Petentul solicită CNCD anularea oricărui tip de contract de asigurare încheiat abuziv și fără acordul său de către Banca Transilvania.

Sușinerile reclamatului

9. Reclamatul arată că prevederile convenției de credit menționează faptul ca titularul are obligația de a încheia, pentru imobilul adus în garanție, o poliță de asigurare cesionată în favoarea băncii, iar în situația în care împrumutatul nu îndeplinește aceste obligații, banca poate încheia asigurarea în numele acestuia.

Reclamatul mai arată faptul că în convenția de credit încheiată între petent și Volksbank România, Art. 7, punctul b) *Garanții*, se specifică următoarele: „Se *cesionează în favoarea Băncii o poliță de asigurare pentru acoperirea tuturor riscurilor pentru imobilul ce face obiectul garanției menționată la punctul 7- „Garanții”*. [...] *Suma asigurată va fi exprimată, de regulă, în moneda creditului și va fi cel puțin egală cu valoarea evaluată a imobilului dacă creditul este acordat în valută*. [...] *Primele de asigurare se vor achita semestrial/anual. împrumutații se obligă să prelungească valabilitatea contractului de asigurare, în mod corespunzător, până la rambursarea integrală a creditului*.

Totodată, reclamatul arată că în Secțiunea 7) “*Obligațiile părților*” lit. d) și e) din Condițiile Generale ale Convenției de Credit nr. 0155796, se prevede obligația împrumutatului “*să asigure bunurile mobile/imobile aduse în garanție conform Condițiilor Speciale, la o societate de asigurări agreată de către Bancă și să ceseze în favoarea Băncii contractele de asigurare (Polițele)*”.

10. Potrivit Legii nr. 191/2015, care modifica și completează Legea nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor, începând cu data de 09 iulie 2015, toate polițele de asigurare de bunuri care au ca obiect clădiri cu destinație locuințe (indiferent de tip și proprietar - persoană fizică sau juridică), se emit obligatoriu numai în condițiile încheierii în prealabil a unei polițe PAD pentru locuința asigurată. În conformitate cu aceste prevederi legislative, proprietarii care vor încheia o poliță de asigurare facultativă la asigurătorii autorizați să practice riscuri de catastrofă, au obligația să încheie și o asigurare PAD, întrucât polița facultativă acoperă cele trei riscuri cuprinse în polița PAD doar peste limita asigurată obligatoriu.

Întrucât clientul nu a pus la dispoziția reprezentanților băncii dovada încheierii polițelor și dovada plății acestora, pentru a preîntâmpina încălcarea dispozițiilor contractuale și legale, reclamatul susține că a demarat procedurile în vederea emiterii polițelor de asigurare, iar sumele aferente acestora au fost debitate din contul curent. Astfel, în luna decembrie 2018, banca a încheiat polița de asigurare obligatorie (PAD) seria RA-009 nr. 00111172762 și polița de asigurare facultativă seria IG_BTU nr. 040002136 (Anexa nr. 4).

Referitor la afirmațiile petentului cu privire la necesitatea deținerii a doua polițe de asigurare, reclamatul menționează ca aceasta reprezintă o obligație legală și contractuală. Conform legislației PAID din România, intrată în vigoare din 2015, nu se poate încheia o poliță facultativă fără a deține o poliță PAD.

V. Motivele de fapt și de drept

11. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

12. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că *„CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”*.

13. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern **și nici modului de interpretare și aplicare a legii de către organele de stat**. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petenți este echivalentă cu o problemă de interpretare și aplicare a legii, **atribut exclusiv al instanței de judecată**.

Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 24.06.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVAN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, SANDU TATIANA VERONICA – Membru.

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiului director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 26.06.2020

Redactat și motivat de A.P.G. și C.J

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.